

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๖ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๒๐/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายอันเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ส่วนตัว กรณีกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นบ้านพักบ่อยครั้ง และกรณีถูกคุกคามทางเพศ

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๒๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ กล่าวอ้างว่า เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๖๒ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกร้องขอเข้าตรวจค้นบ้านพักของผู้เสียหาย (สงวนนาม) ในพื้นที่ [REDACTED] จังหวัดสงขลา เพื่อติดตามจับกุม [REDACTED] ที่หลบหนีไประหว่างการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาล ทำให้ผู้เสียหายและครอบครัวซึ่งประกอบด้วยผู้หญิง เด็ก และผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวได้รับความเดือดร้อนเกิดความหวาดกลัวและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ส่วนตัวเนื่องจากผู้ถูกร้องเข้าตรวจค้นบ่อยครั้ง นอกจากนี้ นาย ก (นามสมมติ) ซึ่งอ้างตัวว่าเป็นเจ้าหน้าที่เสนอจะให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายในการเป็นคนกลางต่อรองขอผ่อนผันชำระหนี้กับเจ้าหนี้ประกันที่เกิดจากศาลสั่งริบเงินประกันในคดีของสามีผู้เสียหาย แต่กลับมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศและพยายามขอมีสัมพันธ์ด้วยทำให้ผู้เสียหายเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยและต้องหลบหนีตลอดเวลา กระทั่งต่อการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายอันเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ส่วนตัว ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาประกอบเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

๑) บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เสียหาย (สงวนนาม) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๒) บันทึกแจ้งความประสงค์ขอยุติเรื่องของผู้เสียหาย (สงวนนาม) ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๓) หนังสือสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] ที่ ๐๐๒๔(สข).๓(๓๑)(๓๒)/๑๘๙๓ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔) บันทึกข้อความการแจ้งขอยุติการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามหนังสือที่ สม ๐๐๐๓.๐๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ร้องเป็นญาติของผู้เสียหาย เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๖๒ ถึงปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ สามีของผู้เสียหายถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและหลบหนีไประหว่างการปล่อยชั่วคราว ศาลจึงสั่งริบเงินประกันทำให้ผู้เสียหายต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายประกันต่อนายประกันแทน โดยภายหลังการหลบหนี ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกร้องขอเข้าตรวจค้นบ้านของผู้เสียหายใน [REDACTED] จังหวัดสงขลา หลายครั้งจนเป็นเหตุให้ครอบครัวโดยเฉพาะมารดาผู้เสียหายซึ่งมีโรคประจำตัวได้รับความเดือดร้อน เกิดความวิตกกังวล

ทั้งนี้ ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้เสียหายประสงค์ขอยุติเรื่องร้องเรียนกรณีได้รับความเดือดร้อนจากนาย ก (นามสมมติ) ซึ่งมีพฤติกรรมคุกคามทางเพศและรบกวนความเป็นอยู่ส่วนตัว เนื่องจากเห็นว่าเมื่อนาย ก ทราบว่าผู้เสียหายมีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้นาย ก เดินทางไปพบและขอขมาต่อมารดาผู้เสียหาย และมารดาผู้เสียหายไม่ต้องการให้มีการร้องเรียนหรือดำเนินการใด ๆ ประกอบกับผู้เสียหายได้ไปแจ้งความโดยลงบันทึกประจำวันที่สถานีตำรวจภูธร [REDACTED] ว่าเป็นหลักฐานแล้ว และภายหลังไม่ปรากฏว่านาย ก ดำเนินการใดให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญอีก ปรากฏตามบันทึก

แจ้งความประสงค์ขอยุติเรื่องของผู้เสียหายลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้เสียหายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ส่วนกรณีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องตรวจค้นบ้านพักบ่อยครั้งทำให้ครอบครัวผู้เสียหายได้รับความเดือดร้อนนั้น ผู้ร้องและผู้เสียหายได้แจ้งความประสงค์ขอยุติเรื่องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ ๑๗ - ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เนื่องจากสามีของผู้เสียหายถูกเจ้าหน้าที่จับกุมตัวแล้ว ผู้ร้องและผู้เสียหายเห็นว่าไม่น่าจะมีเหตุให้ผู้ถูกร้องเข้ามาตรวจค้นบ้านพักอีก จึงไม่ประสงค์ให้มีการตรวจสอบกรณีดังกล่าวต่อไป

เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องและผู้เสียหายไม่ประสงค์ให้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวต่อไป จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๗) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๑๗ วรรคสอง (๔) ของระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่ผู้ได้รับความเสียหายไม่ประสงค์ให้คณะกรรมการตรวจสอบ เห็นควรยุติเรื่อง

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๔ (๖) เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

